Nr. 12. Warszawa, dnia 30 czerwca 1923 r. Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena numeru pojedyńczego 5000 mk. Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki, Warszawa, ul. Bielańska 9. Telefon Administracji: 243-35.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ. III. 130. Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego w sprawie ustanowienia cen na drzewo budulcowe i opałowe zajęte w lasach prywatnych.
IV. 131. Okólnik w sprawie odciążenia policji od czynności nie wchodzących w zakres bezpieczeństwa publicznego.
132. Okólnik w sprawie zwalczania zarazy płucnej.
133. Okólnik w sprawie przesyłania do Kas Skarbowych przez oglądaczy pobranych sum podatku procentowego od zwierząt. 134. Okólnik w sprawie interpretacji art. 5 ustawy z dnia 23.IV.1920 r. (Dz. Ust. № 25/22 poz. 299). 135. Okólnik w sprawie podatku dochodowego od zapomóg na wpisy szkolne. 136. Okólnik w sprawie zezwolenia na loterje fantowe. 137 Okólnik w sprawie udzielania pożyczek dla gmin na budowę publicznych szkół powszechnych. 138. Okólnik w sprawie zawiadamiania Wojewody Śląskiego i Komisarza Rządu w Gdańsku o transportach trzody i bydła. 139. Okólnik w sprawie potrącenia podatku dochodowego.
VI. 140. Taksa do obliczenia samowolnie ściętego, uszkodzonego lub zabranego z lasu drewna.
141. Taksa do obliczenia wartości samowolnie zabranej z lasu karpiny, leżaniny, gałęzi i chróstu.
142. Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.
Ogłoszenia.

III.

130.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Warszawskiego w sprawie ustanowienia cen na drzewo budulcowe zajęte w lasach prywatnych na cele odbudowy.

W wykonaniu Rozporządzenia Ministr. Robót Publicznych z dnia 2-go stycznia 1922 roku, wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy, (Dz. Ust. № 10 poz. 83) i po wysłuchaniu, w myśl art. 1 powołanego rozporządzenia opinji Komisji w składzie, przez art. 2 tegoż rozporządzenia przewidzianym, *ustanawiam na czas od 1 do 31 maja 1923 roku* następujące ceny w markach za 1 m.^{3} na pniu drzewa budulcowego sosnowego (bez kosztów robocizny):

Klasa grubości w/g średnicy w połowie długości	Sosna		UWAGI
	I kl. miejsc.	II kl. miejsc.	
31 cm. i wyżej	230.000	220.000	Mierzy się drzewo w sposób następujący: średnica mierzona w środku kloca (bez kory); jeżeli zaś drzewo owalne — dwa razy na krzyż w pełnych centymetrach.
21 cm. do 30 cm.	180.000	170.000	
20 cm. i niżej	160.000	150.000	Cenę na budulec świerkowy i jodłowy obniża się o 10%.

Przy odległościach od stacji kolejowej, kolejki dojazdowej lub rzeki spławnej powyżej 10 klm. należy stosować zniżkę w wysokości 10% od powyższych cen.

Powiaty według klas wartości grupują się w sposób następujący:

Klasa I—powiaty: Błoński, Ciechanowski, Gostyniński, Grójecki, Kutnowski, Łowicki, M.-Mazowiecki, Nieszawski, Płoński, Płocki, Warszawski, Włocławski, Skierniewicki, Sochaczewski i Rawski.

Klasa II—powiaty: Lipnowski, Makowski, Mławski, Pułtuski, Przasnyski, Radzymiński, Rypiński i Sierpski.

Wojewoda:
w z. (—) Manteuffel.

Warszawa, dnia 28 czerwca 1923 r.
L. R. W. 24/158/L.

IV.

131.

Okólnik (№ 11)

do wszystkich Panów Starostów w sprawie odciążenia policji od czynności nie wchodzących w zakres bezpieczeństwa publicznego.

Wobec niejednolitego stosowania przez P.P. Starostów obowiązujących przepisów co do zakresu używania policji, jako organu egzekutywy w czynnościach wykonawczych oraz mając na względzie obciążenie policji od czynności nie będących w bezpośrednim związku z zakresem bezpieczeństwa publicznego, przypominam, nawiązując do tut. okólnika № 33 z dnia 4.VII.1922 r. L.AD.4485/3/I, co następuje:

Głównem zadaniem policji Państwowej według brzmienia ustawy z dn. 24.VII.1919 r. (Dz. Ust. № 61 poz. 363) jest ochrona bezpieczeństwa spokoju i porządku publicznego i w tym kierunku stanowi ona organ wykonawczy władz państwowych i samorządowych.

Poza władzami sądowemi i prokuratorskiemi, którym z mocy ustaw post. karn. i cyw., przysługuje prawo bezpośredniego wydawania zleceń policji, ta ostatnia na zasadzie art. 11 cyt. wyż. ustawy jest w zakresie bezpieczeństwa publicznego i czynności wykonawczych bezpośrednio zależną od P.P. Starostów, na których przedewszystkiem ciąży odpowiedzialność za bezpieczeństwo, spokój i porządek w powiecie.

P.P. Starostowie więc przedewszystkiem winni umożliwić policji spełnianie włożonych na nią przez wyżej powołaną ustawę zadań i zdjąć z niej tę pracę, która nie leży w zakresie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego.

Jakkolwiek przeto z mocy art. 2-go i 11 cyt. ustawy z 24.VII.19 r. i art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z dn. 13.XI.19 r. (Dz. Ust. № 90 poz. 489) P.P. Starostowie są uprawnieni do wydawania policji w sprawach czynności wykonawczych wskazówek i zleceń i w wielu razach przysługuje P.P. Starostom prawo wyboru organu wykonawczego z podległych mu urzędów: komunalnych i policji, niemniej winni P.P. Starostowie w zasadzie zlecać policji do wykonania te nakazy zarządzenia i orzeczenia administracyjne, które:

1-o, bezpośrednio mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa, albo

2-o, które środkami i siłami władz samorządowych nie mogłyby być wykonane.

Wyliczanie wszystkich tych czynności, któremi nie należy obarczać policji, już to dla mnogości istniejących przypadków, jak też dla postępującego wciąż naprzód życia a z nim nowych zadań administracyjnych, uważam za niecelowe, p o d k r e ś l i ć wszakże muszę, że do tych czynności w pierwszym rzędzie należą: doręczanie pism i wezwań, sprawdzanie stanu majątkowego, egzekucje wszelkiego rodzaju należytości, tudzież ściąganie grzywien. Co do tych ostatnich, zwracam uwagę P.P. Starostów na postanowienia rozporządz. Min. Spr. Wewn. dn. 8.VIII.1919 i (Mon. Pol. № 159), które, uchylając art. 15 Rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 21.II.19 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. № 16 poz. 184) wyraźnie nawet ograniczają P.P. Starostów w wyborze organu wykonawczego.

Nadto obowiązkiem P.P. Starostów jest śledzić, aby nikt niepowołany nie obciążał policji czynnościami, które do niej nie należą. Na zasadzie art. 14 Ust. o Policji wszystkie państwowe urzedy i organy administracji państw., zespolone wyżej powołanem Rzp. Rady Ministrów z dn. 13.XI.1919 r., podobnie jak urzędy i organy wojskowe, skarbowe, szkolne, kolejowe, pocztowo-telegraficzne i urzędy ziemskie znosić się mogą z policją w powiecie za pośrednictwem P.P. Starostów i jeżeli nawet późniejsze postanowienie ustawowe w pewnym stopniu i w pewnych tylko razach dopuszczają od tej zasady odchylenia, to zasadniczo jednak w ręku P.P. S t a r o s t ó w, odpowiedzialnych za bezpieczeńsrwo w powiecie, skupioną jest możność używania policji do wykonywania nakazów, żarządzeń i orzeczeń wszystkich urzędów państwowych, poza oczywiście władzami sądowemi i prokuratorskiemi, rzeczą przeto P.P. Starostów jest czuwać by zlecenie rzeczonych urzędów leżały w granicach zadań policji.

Wreszcie P.P. Starostowie, stanowiąc władzę przełożoną zarządu miast (niewydzielonych) w zakresie administracji państwowej, tudzież sprawując bezpośrednio nadzór nad gminami wiejskiemi, winni dopilnować aby te organy komunalne, które art. 14 ustawy o policji upoważnia do bezpośredniego używania policji miejscowej, korzystały z tych uprawnień w wypadkach wyjątkowych, wymagających bezwzględnej asystencji policji.

W tym kierunku winni P.P. Starostowie udzielić podległym sobie rzeczonym urzędom odnośnego pouczenia, kierując się następującemi wytycznemi:

1-o, wykonanie zarządzeń należących do kompetencji gminnej, podobnie jak ściąganie podatków i świadczeń pieniężnych, winny zarządy wspomnianych gmin przeprowadzać z reguły przez własne organa;

2-o, wzywać policję mogą organy samorządowe w granicach jej zadań, gdy więc zajdzie potrzeba zastosowania przewidzianych prawem środków przymusu;

3-o, w wypadkach użycia policji władza samorządowa jest organem działającym, a policja tylko udziela pomocy (asystencji);

4-o, władze samorządowe nie mogą bez pośrednictwa P.P. Starostów przekazywać wydanych im zleceń organom policji;

Odciążenie policji zależne jest w wysokiej mierze od stanowiska P.P. Starostów. Zechcą przeto P.P. Starostowie dołożyć w tym kierunku wszelkich starań, mając szczególniej na uwadze, że przy obecnym braku środków technicznych i lokomocji uszczuplona liczebnie policja ma nader ciężkie zadanie utrzymania w równowadze stanu bezpieczeństwa w powiecie.

Wojewoda

(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 22 czerwca 1923 r.

Do L. A. D. 639/I.
8

132.

Okólnik

do Panów Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów miast w sprawie zwalczania zarazy płucnej.

Na podstawie polecenia Ministerstwa Rolnictwa L. 539/W.II. L. 933/W.II z dnia 19/IV r. b. i 1841/W.II z dnia 24/IV b. r. w celu skuteczniejszego zwalczania zarazy płucnej u bydła rogatego wydaje następujące zarządzenie:

W walce z zarazą płucną władze państwowe dążyć będą do prowadzenia akcji metodą wybijania całego pogłowia bydła rogatego w zagrodach zapowietrzonych; ponieważ jednak radykalne postępowanie na całym obszarze Województwa, przy olbrzymiej ilości punktów zapowietrzonych mogłoby szkodliwie odbić się na gospodarstwie krajowem i spowodować wydatki, których skarb państwa nie byłby w stanie ponieść, zastosuje się powyższą metodę radykalnego tępienia zarazy tylko w poszczególnych wypadkach, gdzie zaraza występuje sporadycznie.

Planową akcję tępienia zarazy płucnej prowadzić się będzie na pograniczu płónocno-zachodnim i zachodniem Województwa Warszawskiego z Województwem Pomorskiem i tą obejmie połać Województwa Warszawskiego pomiędzy północno-zachodnią granicą Pomorza i prawym brzegiem Wisły. Akcja ta rozpocznie się od pow. Lipnowskiego, Rypińskiego, Sierpskiego i Mławskiego i posuwać się będzie stopniowo dalej na wschód.

W sferze tej akcji *zostaną spisane i zbadane wszystkie sztuki bydła rogatego,* i bezwzględnie będą wybijane sztuki chore i podejrzane o zarazę, przy jednoczesnem stosowaniu szczepień sztuk podejrzanych o zarażenie się.

Ponieważ sekcja ta musi spowodować zarówno pewne straty w gospodarstwach zainteresowanych posiadaczy bydła jak też i duże ofiary ze strony skarbu państwa, żądać więc będę od wszystkich podwładnych organów szybkiego i dokładnego wykonywania zamierzeń rządu we wszystkich szczegółach i przestrzegam, że wszelka opieszałość, pociągnie za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną winnych urzędników, a przekroczenie ze strony osób prywatnych będą skierowywane do sądu dla ukarania.

Zracam więc uwagę, że we właściwych terminach bez opóźnienia muszą być wykonane przez personel weterynaryjny zarówno wszystkie czynności zawodowo-techniczne, jak również prace kancelaryjne jak np. przesyłka aktów, aby odszkodowania mogły być jaknajszybciej wypłacone ludności której pozostało bydło rogate wybite.

W szczególności przypominam, że w myśl pisma mojego L. R. W. 883/41 z dn. 9/III-23 r. powinni Panowie dopilnować aby protokóły o pojawieniu się zarazy wysyłane były do Urzędu Wojewódzkiego nie później niż na 3 dzień po powrocie lek. wet. z delegacji.

Zechcą Panowie zwrócić się ze swej strony do miejscowych organizacji rolniczych i ziemiańskich a także związków robotniczych i inspektorów pracy z prośbą o wyjaśnienie ludności znaczenia zamierzeń rządu.

Dla szybszego kierowania całą akcją tępienia zarazy płucnej, zostaje ona skupiona w kompetencji lustratora weterynaryjnego p. E. Kostrzewskiego, który zostaje jej kierownikiem.

P.P. Starostowie powinni poczynić ułatwienia lekarzom weterynarji w celu komunikowania się ich z wojewódzkim kierownikiem akcji zwalczania zarazy płucnej, tak aby wszelkie dokumenty dotyczące akcji zwalczania tej zarazy, w szczególności wypłaty odszkodowań, przedstawiane były w terminach przyspieszonych i należne sumy były wypłacane ludności nie później jak w ciągu 4 tyg. po zabiciu lub padnięciu szfuki.

Oprócz przeznaczonych dotychczas przez Ministerstwo Rolnictwa 2 par zaprzęgów: Urząd Wojewódzki ma otrzymać od Ministerstwa jeszcze nowe zaprzęgi jednakże wskazanem byłoby, aby sejmiki ze swej strony w razie potrzeby użyczyły swoich zaprzęgów, a także aby organizacje ziemiańskie ułatwiły lokomocję personelowi weterynaryjnemu. W ostatecznym razie należy zorganizować przymusowe dostarczenie powód, tak, aby brak środków przewozowych nie stał na przeszkodzie wyjazdom lekarzy weterynaryjnych do miejscowości zapowietrzonych i przewożeniu potrzebnego bagażu.

Dla umożliwienia pogłównego zbadania dużej ilości bydła rogatego w sferze planowej akcji zwalczania zarazy płucnej, Urząd Wojewódzki zwrócił się do Ministerstwa Rolnictwa z wnioskiem o przydzielenie 5 lekarzy i 10 sanitarjuszów z liczby tej 3 lekarzy pełni już obowiązki swe w pow. Lipnowskim. Jednakże dla szybszego wykonania zamierzeń rządu pożądane byłoby, aby sejmiki przyjęły na będące już u nich etaty własnych lekarzy weterynarji, lub nawet ustanowiły nowe etaty tam, gdzie ich niema.

Szczepienia ochronne w miejscowościach zazapowietrzonych i zagrożonych mogą przeprowadzać *wyłącznie* specjalnie upoważnieni przez Panów Starostów lekarze weterynarji. Szczepienia ochronne w miejscowościach niezapowietrzonych i niezagrożonych mogą przeprowadzać także prywatni lekarze weterynarji jednak po uprzednim zgłoszeniu we właściwym starostwie i pod kontrolą powiatowego państwowego lekarza weterynarji a także pod warunkiem złożenia starostwu sprawozdania z wyniku szczepień.

Zagrody, w których przeprowadzono szczepie-

nia ochronne, mają pozostawać pod kontrolą sanitarno-weterynaryjną co najmniej przez 4 tyg. po zniknięciu reakcji u sztuk szczepionych.

O każdem stwierdzeniu nowego wypadku zarazy płucnej, powiatowy lekarz weterynarji powinien *donieść telegraficznie* Ministerstwu Rolnictwa i Urzędowi Wojewódzkiemu i podać nazwę punktu, liczbę zapowietrzonych zagród, liczbę bydła w zapowietrzonej zagrodzie oraz liczbę padłych lub zabitych sztuk.

Niezależnie od telegraficznego zawiadomienia nie należy zaniedbać każdorazowo uzupełnienia protokółu o pojawieniu się zarazy (stosownie do wskazówek o sporządzaniu protokułów L. R. W. 2395|I|W. z dn. 16.XI.22 r. (Dz. Urz. Woj. № 19 poz. 242) raportem, jakie specjalne środki zostały zastosowane i jakie środki należałoby przedsięwziąć dla zupełnego i szybkiego usunięcia danego ogniska zarazy.

W dniu *5 każdego miesiąca* Panowie Starostowie obowiązani są wysyłać ze starostwa wykazy o szerzeniu się zarazy płucnej w powiecie według przesłanych przy piśmie L.R.W. 610|20|W. z dn. 10 IV b. r. wzorów.

Ponieważ przy masowem wybijaniu bydła rogatego w jednym punkcie może być utrudnione zbycie mięsa nadającego się do spożycia wskutek zmowy handlarzy, należy zwrócić uwagę miejscowym organizacjom rolniczym, że pożądane byłoby porozumienie się miejscowych zrzeszeń rolniczych i spożywczych co do uboju bydła podejrzanego, a z którego mięso na spożycie jeszcze się nadaje, a także z intendenturą wojskową co do sprzedaży mięsa dla zaopatrzenia najbliżej stojących oddziałów wojskowych. Nie należy jednak przeszkadzać właścicielom obór zarażonych w likwidowaniu bydła drogą dobrowolnego przekazywania na własny rachunek, na natychmiastową rzeź zawsze pod kontrolą lekarza weterynaryjnego.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 14 czerwca 1923 r.
L. R. W. 1585|W
97

133.

Okólnik

do Wszystkich P. P. Starostów w sprawie przesyłania do Kas Skarbowych przez oglądaczy bydła pobranych sum podatku procentowego od zwierząt.

Jeden z P.P. Starostów zwrócił się do mnie o wyjaśnienie w sprawie dojazdów do Starostwa oglądaczy bydła, rozlokowanych przy rzeźniach w odległych punktach powiatu a którzy wskutek podwyższonego 40 krotnie podatku procentowego, pobierając znaczne obecnie sumy, zmuszeni są z obawy na własne bezpieczeństwo, jakoteż ze względu na ochronę powierzonych sum przyjeżdżać często do Starostwa celem wręczenia lekarzowi weterynaryjnemu pobranego podatku.

Ponieważ pozostawianie u oglądaczy bydła pobieranych przez nich jak obecnie bardzo znacznych sum, może narazić Skarb Państwa w razie napadu złoczyńców, na poważne straty, a przytem jest niezgodnem z przepisami rachunkowo-kasowemi, uważam za niedopuszczalne gromadzenie w rękach oglądaczy sum większych.

Dlatego też polecam p. p. Starostom pilnie przestrzegać, aby oglądacze bydła pobrany podatek przesyłali bezzwłocznie przekazem pocztowym do odnośnych Kas Skarbowych, zaznaczając na blankietach przekazowych lub deklaracjach do Kas Skarbowych, że pokwitowanie na przyjętą sumę należy przesłać lekarzowi weterynarji danego Starostwa. Oglądacz jednocześnie z wysłaniem pieniędzy do Kasy winien zawiadomić o tem powiatowego lekarza podając mu wpłaconą do Kasy sumę oraz ilość zabitych za ten okres w rzeźni sztuk zwierząt.

W ten sposób częste dojazdy oglądaczy do Starostw staną się zupełnie zbyteczne. Powiatowy lekarz weterynarji z charakteru swej czynności, będąc ciągle w rozjazdach w różnych i najodleglejszych punktach powiatu bądź dla tłumienia zarazy bądź dla nadzoru nad rzeźnią ma możność skontrolowania raz na miesiąc pobranych przez oglądacza sum według pomocniczych kwitarjuszów, a nawet przyjęcia od niego pobranego podatku na miejscu w wyjątkowych bowiem tylko wypadkach dłuższej nad miesiąc nieobecności lekarza w rzeźni, wypadnie oglądaczowi dojechać do miejsca urzędowania lekarza celem okazania dla kontroli kwitarjuszy na koszt własny, co w związku ze znacznie zwiększoną normą procentowego obecnie wynagrodzenia od pobranego podatku nie będzie zbyt uciążliwem.

Lekarze weterynarji w myśl rozporządzenia ogłoszonego w Dzien. Urz. Woj z № 5 poz. 52 § 16 sprawdzając kwitarjusze oglądaczy winni ściśle przestrzegać, aby pobrane przez nich sumy podatku bezzwłocznie były przesyłane do Kas Skarbowych.

W razie niezastosowania się do powyższego winni będą pociągani do odpowiedzialności i pozbawieni prawa poboru podatku.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 12 czerwca 1923 r.
L. B. G. 1475/II
9

134.

Okólnik

Panom Starostom Województwa Warszawskiego w przedmiocie wyjaśnienia w sprawie interpretacji art. 5 ust. z dnia 23.IV.20 (Dz. Ust. Nr. 25/22, poz. 299).

Poniższe przesyłam do wiadomości i zastosowania.

Za Wojewodę:
(—) *Neuman.*

Warszawa, dnia 13 czerwca 1923 r.
L. A.D. 1785/II.
2

MINISTERSTWO
ZDROWIA PUBLICZNEGO

Nr. Hsp. $\frac{14027}{3344}$/23.

DO PANA WOJEWODY WARSZAWSKIEGO.

W odpowiedzi na pismo z dnia 21.III 23 r. Nr. 1785 II, Ministerstwo Zdrowia Publicznego wyjaśnia, że na zasadzie § 3 i 9 Rozporządzenia Wykonawczego Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 2 czerwca 1922 r. (D. U. Nr. 51) Komisje do walki z alkoholizmem są uprawnione do rozmieszczania miejsc sprzedaży detalicznej i wyszynku napojów alkoholowych według swego uznania, oraz mają prawo wyrażać swoją zgodę na proponowane przez władze skarbowe pomieszczenia miejsc sprzedaży w miejscowościach, gdzie ich poprzednio nie było, pod warunkiem, zachowania przepisów art. 5 Ust. z dnia 23 kwietnia 1920 r., który ogranicza liczbę miejsc sprzedaży do jednego na 2500 mieszkańców i zastrzega, żeby liczba miejsc sprzedaży, istniejących w kwietniu 1920 r. nie była powiększona bez względu na liczbę mieszkańców, nadto nadmienia, że miejsca sprzedaży piwa, które nie zawiera w sobie więcej niż 2,5% alkoholu redukcji, przewidzianej w art. 5 wyżej cytowanej Ustawy, nie podlegają, na zasadzie art. 1 tejże Ustawy, i, przy rozmieszczaniu miejsc sprzedaży napojów alkoholowych, w rachubę się nie biorą.

Minister:
w. z. (—) *Bujalski*
Podsekretarz Stanu.

135.
Okólnik
do P. P. Starostów w sprawie podatku dochodowego od zapomóg na wpisy szkolne.

W sprawie potrącenia podatku dochodowego od dodatków do poborów służbowych, udzielanych pracownikom państwowym na pokrycie wpisów szkolnych Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 24 maja r. b. L. DP./4546/II oznajmiło, co następuje:

„Zważywszy, że przyznanie funkcjonarjuszom państwowym zapomóg na wpisowe, jest konsekwencją obecnego stanu Skarbu, który nie jest narazie w stanie zorganizować koniecznej ilości szkół państwowych, nadto, że obciążenie podatkiem dochodowym tego rodzaju dodatków krzywdzi pracowników, kształcących swe dzieci — na koszt Państwa, w państwowych zakładach naukowych — nie należy, poczynając od 1 lipca 1923 r., pobierać podatku dochodowego od zapomóg wypłacanych funkcjonarjuszom państwowym na pokrycie kosztów wpisowego za kształcenie ich dzieci w prywatnych zakładach naukowych".

Powyższe podaje się do wiadomości na zasadzie reskryptu M. S. Wewn. z dn. 4.VI r. b. L.Pr. B. 3633.

Za Wojewodę:
(—) *J. Przybyszewski.*

Warszawa, dnia 15 czerwca 1923 r.
L. BG. $\frac{1329/I}{20}$

136.
Okólnik
do wszystkich PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie zezwolenia na loterje fantowe.

Izba Skarbowa otrzymuje od niektórych Starostw złożone tam podania przez różne instytucje o udzielenie zezwoleń na urządzenie loterji fantowych, lecz podania te częstokroć nie zawierają niezbędnych danych, na mocy których są wydawane pozwolenia. Izba skarbowa zmuszona jest przeprowadzać dodatkowe korespondencje, co zajmuje wiele czasu i niejednokrotnie otrzymuje potrzebne dane już po terminie, w którym się miała odbyć loterja.

Wobec powyższego polecam PP. Starostom, aby od osób, składających podania o udzielenie pozwoleń na urządzenie loterji fantowych — żądali, zgodnie z art. 7 Rozporządzenia wykonawczego do Ustawy z dn. 26 marca w przedmiocie urządzenia loterji i założenia Polskiej Państwowej Loterji klasowej z dn. 20 czerwca 1920 r. (Monitor Polski № 143 z dn. 28.VI.20 r.) następujących danych; ile losów ma być sprzedanych, po jakiej cenie, jaka jest wartość wygranych (fantów), na jaki cel ma przypaść czysty dochód i w jakim terminie ma się odbyć ciągnienie (dokładna data).

Jednocześnie zaznacza się, że na mocy § 8 tegoż rozporządzenia, pozwolenia na urządzanie loterji fantowych można udzielać wtedy, jeżeli czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, lub ogólnej użyteczności, a podania złożone przez osoby godne zaufania, oraz, że rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dn. 19 kwietnia 1922 r. L.2382|W.III § 9 wymienionego rozporządzenia z dn. 20 czerwca 1920 r. został zmieniony w ten sposób, że przy kapitale gry do 50.000 Mk. włącznie pozwolenia wydają Władze Skarbowe I-ej instancji, t. j. Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych, — przy kapitale gry ponad 50.000 Mk. do 500.000 Mk. włącznie — Władze Skarbowe II-ej instancji, t. j. Izba Skarbowa; — przy kapitale gry ponad 500.000 Mk. — Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej (ul. Nowy Świat 70).

Podanie o udzielenie pozwoleń na urządzenie loterji fantowych podlegają obecnie opłacie stemplowej w wysokości Mk. 35.000.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 18 czerwca 1923 r.
L. AD. $\frac{4393|I}{1}$

137.
Okólnik

do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w sprawie udzielania pożyczek dla gmin na budowę publicznych szkół powszechnych.

Poniższe przesyłam do wiadomości i wykonania przez udzielenie należytych instrukcji urzędom gminnym.

Równocześnie zwracam uwagę PP. Przewodniczących na ustęp ostatni podanego reskryptu Ministerstwa.

Wojewoda:
w|z *Przybyszewski.*

Warszawa, dnia 20 czerwca 1923 r.
L. S. M. 1388|III / 1

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Do
Pana Wojewody
w Warszawie.

Rozpoczęta w roku ubiegłym akcja budowy publicznych szkół powszechnych wobec znacznego podniesienia się kosztów budowy zastała gminy, zwłaszcza wiejskie, nieprzygotowane na pokrycie przypadających na nie kosztów 50% budowy. Chcąc budowę szkół rozpoczętych dokończyć, a nie mogąc kontytuować budowy bez zrównoważenia się funduszów ze Skarbu Państwa z funduszami gminnemi przeznaczonemi na budowę szkoły, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego udziela gminom oprócz zasiłków także i pożyczek, aby im w ten sposób pomóc i akcji budowlanej nie wstrzymywać. Zaznacza się, że pożyczki te są udzielane na nader korzystnych dla gmin warunkach, gdyż 1-o są one długo terminowe (aż do 40 lat), 2-o ich stopa procentowa jest bardzo niska (5%).

Pomimo to wskutek małego uświadomienia, przyjmowanie pożyczek natrafia na znaczne trudności zwłaszcza w gminach wiejskich, co pociąga za sobą znaczne opóźnienie akcji budowlanej.

W związku z wyżej przedstawionym stanem rzeczy, zechce Pan Wojewoda wydać Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych polecenie, aby w razie przyznania gminie przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pożyczki na budowę publicznej szkoły powszechnej nakazali bezzwłocznie zwołać zebranie gminne na które, winni delegować w porozumieniu z miejscowym Inspektorem Szkolnym, odpowiedniego urzędnika, dla należytego przedstawienia i wyjaśnienia sprawy pożyczki.

Ponadto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, iż w wypadkach nieprzyjęcia przez gminę pożyczki zaproponowanej przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, pożądanem byłoby przyjęcie akcji budowy szkoły, w drodze odpowiedniej uchwały przez Powiatowy Związek Komunalny, któremu też Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mogłoby udzielać zasiłków i pożyczek na tych samych warunkach, na jakich je otrzymują gminy.

Za Ministra:
(—) *Olpiński.*
Podsekretarz Stanu.

138.
Okólnik

do Panów Starostów i Prezydentów miast: Płocka, Włocławka i Żyrardowa w sprawie zawiadamiania Wojewody śląskiego i Komisarza Rządu w Gdańsku o transportach trzody i bydła.

Poniższe przesyłam do wiadomości i dalszego urzędowania.

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski.*

Warszawa, dnia 28 czerwca 1923 r.
L. AD. 4644/II / 17

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nadzwyczajny Komis. Zwalczania Drożyzny.

DO WSZYSTKICH PP. WOJEWODÓW ORAZ PANA DELEGATA RZĄDU w WILNIE.

Niniejszem odwołuje się okólnik b. Nadzwyczajnego Komisarza Zwalczania Drożyzny z dn. 9.VI 1922 r. L. 254 M. S. w sprawie zawiadamiania Nadzwyczajnego Komisarza Zwalczania Droż. przez lekarzy weterynaryjnych, ewentualnie naczelników stacji o każdym transporcie materjału rzeźnego, przeznaczonego na górny Śląsk.

Natomiast na zasadzie § 5 uchwały Rady Ministrów z dn. 1|II 23 r. poleca się Panu Wojewodzie wydać zarządzenie, aby lekarze weterynaryjni, wykonując postanowienie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu, Kolei Żelaznych, Robót Publicznych oraz Zdrowia Publicznego z dn. 14|V 1920 r. (Dz. Ust. 41|248 1920 r.) i z dn. 1|XII 21 r. (Dz. Ust. N. 104), ustawy austrjackiej z dn. 29|II 1880 r. (Dz. Ust. p. 35), zmienionej ustawą z dnia 6|VIII 1909 r. (Dz. Ust. Rzesz. str. 518 i następne) i przepisów wykonawczych do tejże z dn. 7|XII 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 124 i następne) w przedmiocie oględzin sanitarno-weterynaryjnych bydła żywego, zawiadamiali o każdym transporcie trzody i bydła adresowanym na Górny Śląsk P. Wojewodę w Katowicach, a o transportach wysłanych do m. Gdańska p. Komisarza Rzeczypospolitej w Gdańsku.

Nadzwyczajny Komisarz
Zwalczania Drożyzny:
(—) *Jan Hartleb.*

139.
Okólnik

do PP. Starostów w sprawie potrącenia podatku dochodowego.

W ślad za mojem pismem okólnem z dn. 2|VI rb. L. BG. 1329|I|19 oznajmiam, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśniło sprawę potrącania podatku dochodowego w inny sposób, niż te podano wwyż cytowanym piśmie.

Zgodnie z interpretacją Ministerstwa Skarbu odnośnych przepisów podatek dochodowy od kwot

wypłacanych urzędnikom w środku miesiąca, tytułem wyrównania uposażenia, otrzymanego w 1-m dniu tegoż miesiąca, należy potrącić w ten sposób, ażeby podstawę dla odszukania stopy procentowej była całkowita kwota otrzymanych poborów w dniu pierwszym danego miesiąca wraz z kwotą procentowego dodatku wyrównawczego, wypłaconą wśród tegoż miesiąca, zaś podstawą dla obliczenia kwoty podatkwej (podlegającej potrąceniu) była wyłącznie kwota wypłaconego podatku wyrównawczego. Poniższy przykład ilustruje sposób obliczenia podatku w tej interpretacji:

Pracownikom wypłacono w dniu 1-go kwietnia 1923 r.:

1-o tytułem miesięcznego wynagrodzenia stałego . .	2.000.000 mk.
2-o tytułem miesięcznego dodatku drożyźnianego wypłaconego dnia 15 marca jako procentowy dodatek wyrównawczy i następnie dołączonego do poborów kwietniowych	1.000.000 mk.
Razem . .	3.000.000 mk.

Wysokość tego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (3.000.000 . 12) wynosi 36.000.000mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 36.000.000 mk. przy zastosowaniu skali podanej w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 9 marca 1923 r. L. DP. 2130/II/23 (reskr. Urz. Woj. z dnia 24 marca r. b. L. BG. 1329|II|18) wynosi 3%.

Służbodawca winien był potrącić tytułem podatku w dniu 1 kwietnia przy wypłacie wspomnianych 3.000.000 mk. kwotę 90.000 mk.

W dniu 15 kwietnia 1923 r. wypłaca się temuż pracownikowi dalsze dodatkowe wynagrodzenie w formie procentowego dodatku wyrównawczego w kwocie 500.000 mk.

Celem ustalenia stopy procentowej podatku od tego ostatniego wynagrodzenia, sumuje się kwotę otrzymaną przez urzędnika dnia 1 kwietnia z kwotą dodatku, otrzymaną dnia 15 kwietnia co daje ogółem 3.500.000 mk.
w stosunku rocznym 3.500.000 . 12=42.000.000 mk.

Według skali, podanej przy L. BG. 1329|II|18 stopa procentowa wynosi 3,5%. Służbodawca winien obliczyć kwotę podlegającą potrąceniu nie od ogólnej sumy mk. 3.500.000 mk. lecz od kwoty dodatku wyrównaczego mk. 500.000, a więc:

$$\frac{500.000 \ . \ 3.5}{100} = 17.500 \text{ mk.}$$

co stanowi kwotę podatkową, podlegającą potrąceniu w dniu 15 kwietnia.

Wyżej podany sposób potrącania podatku dochodowego stosować należy w najbliższym wypadku wypłacania dodatków wyrównawczych. W sprawie ewent. wyrównania różnicy wynikającej z innego sposobu obliczenia zarządzonego poprzednim moim reskryptem z dnia 2 kwietnia r. b. L. BG. 1329|I|19 wydane będzie osobne rozporządzenie.

Za Wojewodę:
(—) *Manteuffel.*

Warszawa, dnia 22 czerwca 1923 r.
L. B. G. 1329/I.
21

VI.

140.

T A K S A

do obliczania wartości samowolnie ściętego, uszkodzonego lub zabranego z lasu drewna, obowiązująca na terenie WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO zatwierdzona przez Wojewódzką Komisję Ochrony Lasów z dnia 13-go czerwca 1923 roku.

Podział Województwa według klas wartości drewna.

Do I-ej klasy (wartości drewna) zaliczone są powiaty:	**Do II-ej klasy (wartości drewna) zaliczone są powiaty:**	**Do III-ej klasy (wartości drewna) zaliczone są powiaty:**
Grójecki, Kutnowski, Łowicki, M.-Mazowiecki, Nieszawski, Płocki, Rawski, Radzymiński, Włocławski, Warszawski.	Błoński, Ciechanowski, Gostyniński, Lipnowski, Płoński, Skierniewicki, Sochaczewski.	Mławski, Makowski, Przasnyski, Pułtuski, Rypiński, Sierpski.

TAK

do obliczenia wartości samowolnie wyrąbanego, uszkodzonego,

Rodzaj drewna	Klasa wartości drewna	Średnica na pniu 1—5	6—10	11—15	16—20	21—25	26—30	31—35	36—40
		Cena za jedną sztukę							
Sosna i modrzew	I	1100	3400	5700	17100	27400	57100	85700	115700
	II	1000	3100	5100	15700	24700	51500	77200	104200
	III	900	2800	4600	13800	22000	45700	68600	92600
Świerk i jodła	I	1100	2300	5700	19400	34300	65900	102700	143800
	II	1000	2100	5100	17500	30900	59100	92200	130000
	III	900	1800	4600	15600	27500	52500	81900	115500
Dąb i jesion	I	1800	9100	18200	25500	45500	93700	142900	208500
	II	1600	8200	16400	22900	41000	84700	129200	188500
	III	1500	7300	14600	20400	36500	75800	115700	168700
Klon ostr. Jawor i wiąz	I	1700	6700	11700	31600	50000	96000	151200	214500
	II	1500	6000	10500	28600	45100	85900	135200	191800
	III	1300	5400	9400	25400	40100	76200	120000	170300
Buk	I	1600	6300	15800	28400	47300	89100	135600	193800
	II	1400	5700	14200	25600	42700	80300	122200	174600
	III	1300	5100	12700	22800	38000	71500	108900	155400
Grab i klon posp.	I	1500	5800	14500	26100	43600	82500	125600	179400
	II	1300	5200	13100	23500	39200	73400	113200	161700
	III	1200	4600	11600	20800	34700	66400	101000	144300
Brzoza, olsza czarna, trześnia i in. owocowe	I	1300	5000	12600	22600	37700	72500	110300	157500
	II	1100	4500	11300	20400	33900	65300	99300	141900
	III	1000	4000	10100	18100	30200	58100	88400	126300
Osika i lipa	I	1200	6200	12400	17400	31100	61400	93700	136700
	II	1100	5600	11200	15700	28000	55300	84400	123100
	III	1000	5000	10000	13900	24900	49200	75000	109500
Olsza szara	I	800	3000	5400	13800	23000	44700	70400	99900
	II	700	2600	4900	13200	20800	40200	64400	90100
	III	600	2500	4300	11700	18500	36000	56600	80300
Topola i wierzba	I	600	3200	6400	8900	15900	31600	48100	70200
	II	600	2900	5800	8100	14300	28400	43400	63300
	III	500	2600	5300	7400	13200	25300	38600	56300

S A

lub zabranego z lasu drzewa, sporządzona według średnicy pnia.

w centymetrach						UWAGI
41—45	46—50	51—55	56—60	61—65	66—70	
drewna marek polskich:						
191900 172700 153200	243200 219000 194300	310100 279100 241600	449600 404500 359500	546800 502100 446200	688500 632100 561800	1) W razie oczywistego stwierdzenia, iż ścięte, uszkodzone lub zabrane z lasu drzewo miało wyraźne cechy drewna opałowego, wartość takiego drewna obliczona być powinna:
228200 205600 182500	290500 261700 232300	367200 331100 293900	482900 434800 386700	577200 519700 462200	666700 590200 533800	a) w/g 2/3 części wartości drewna użytkowego tego samego rozmiaru i gatunku, jeżeli pniak po ścięciu drewna wykazuje średnicę mniejszą niż 20 cm.
335600 304000 273100	438800 397500 357100	556400 504000 452800	833900 757200 689900	1061100 963400 867600	1281400 1163500 1028900	b) w/g ½ wartości drewna użytkow. jeżeli średnica pniaka wynosi od 20 do 30 cm. włącznie i c) w/g ⅓ wartości drewna użytk., jeżeli pniak ma więcej niż 30 cm. grubości.
345900 311900 277800	448200 404100 359900	560300 505100 449900	803000 722400 641800	960800 866300 767800	1147200 1032000 916800	2) Wartość samowolnie ściętego, uszkodzonego lub zabranego z lasu drewna została obliczona dla miejscowości: a) włączonych do kl. I na podstawie cen jednostk. IV kl. wartości drewna wyszczególnionej w cenniku Z. O. L. P. w Warszawie z d. 12.III.23 r. podwyższonych o 50%
313900 282600 251500	406900 363500 326000	520800 469100 417300	771700 694900 618100	968100 871700 773300	1227200 1105000 982800	b) włączonych do kl. II na podstawie cen jednostk. V kl. wartości drewna wyszczególn. w cenniku Z. O. L. P. w Warszawie z dn. 12.III.23 r. podwyższonych o 50%
290400 262000 233300	376400 339700 302400	481800 434800 387100	713200 641800 570500	894600 703100 625700	1134000 1020600 907200	c) włączonych do kl. III na podstawie cen jednostkowych VI kl. wartości drewna wyszczególnionej w cenniku Z. O. L. P. w Warszawie z dn. 12.III.23 r. podwyższonych o 50%.
253100 228000 202900	328100 295600 263000	420000 378300 336700	620600 557800 495000	778500 699700 620900	986900 887000 787100	3) Zastrzega się, iż w miarę zmian cen jednostkowych wystawionych w cennikach powyżej wzmiankowanych Z. O. L. P. jednocześnie będą zmieniane automatycznie w tym samym stosunku % ceny zatwierdzone przez Komisje Ochr. Lasów niniejszej taksy, która winna służyć za podstawę do wymiaru t. zw. nawiązki, przewidzianej w art. 627 Kod. Karn. O każdej takiej dodatkowej zmianie cen nastąpi każdorazowo ogłoszenie w miejscowej gazecie urzędowej.
215500 194100 172100	281800 253800 226300	357300 321800 286900	524000 472300 420700	666700 601000 535200	805100 725800 644400	
164900 149100 132900	213600 193200 172200	267000 261500 215300	388600 338500 218400	448200 405000 261300	535200 483600 312000	* Uwaga do p. 2. Ceny jednostkowe zaokrąglone do setek.
113000 101800 90600	147800 133100 118400	187400 168800 120200	270100 243500 217000	343700 309900 276100	415000 374200 333300	

141.

TAKSA

do obliczenia wartości samowolnie zabranej z lasu karpiny, leżaniny, gałęzi i chróstu.

Wyszczególnienie sortymentów	Klasa wartości drewna	ZA 1 WÓZ parokon. 0,566. m³. Mk. polskich	ZA 1 WÓZ jednokon. 0,377 m³. Mk. polskich	Za 1-ą wiązkę	UWAGI
Karpina (dębowa) . .	I	14600	9800	—	1 wóz jednokonny = 2/3 wozu parokonnego.
	II	13300	8900	—	
	III	12000	8100	—	
Karpina (iglasta) . .	I	12900	8700	—	1 wiązka gałęzi, chróstu = 1/10 wozu parokonnego.
	II	11400	7700	—	
	III	10100	6800	—	Gałęzie liczą się od 4 cm. grub.
Karpina (liściasta) . .	I	8600	5800	—	
	II	7500	5000	—	Chróst liczy się do 4 cm. grub.
	III	6600	4400	—	
Gałęzie (wsz. gat.) .	I	20170	13400	2000	1 wóz parokonny karpin = 1,25 mp³.
	II	18100	12000	1800	1 wóz jednokon. „ = 0,84 mp³.
	III	16100	10700	1600	
Chróst i leżenina (wsz. gat.)	I	6800	2600	700	1 wóz parokonny gałęzi = 1,13 mp³.
	II	6400	2400	600	
	III	5500	2100	600	1 wóz jednokon. „ = 0,75 mp³.
					1 wóz parokonny chróstu = 2,83 mp³.
					1 wóz jednokon. „ = 1,08 mp³.

142.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 21-go czerwca 1923 roku L. AD. 4755/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków № 517 stowarzyszenie pod nazwą: Kółko Rolnicze „Snop" w Susku pow. Sierpskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 16-go czerwca 1923 roku L. AD. 4584/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków № 516 stowarzyszenie pod nazwą: Przasnyski Związek Plantatorów Buraków Cukrowych.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 16-go czerwca 1923 roku L. AD. 4642/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków № 515 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Mazowszu pow. Lipnowskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 16-go czerwca 1923 roku L. AD. 4637/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków № 514 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Lasku pow. Warszawskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14-go czerwca 1923 roku L. AD 4585/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków № 512 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Czernikowie pow. Lipnowskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11-go czerwca 1923 roku L. AD. 4535/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków № 511 stowarzyszenie pod nazwą: Kółko Rolnicze w Mosakach (Starej Wsi) pow. Ciechanowskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 6 czerwca 1923 roku L. AD. 4450/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków № 510 stowarzyszenie pod nazwą: Polska Bibljoteka Publiczna w Lipnie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 5 czerwca 1923 roku L. AD. 3038/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków № 509 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Żmijewie.

Stowarzyszenie p. n. Płocko-Żydowsko muzyczno-literacko-dramatyczne Stow. „Hazomir” zarejestrowane przez b. władze rosyjskie z siedzibą w Płocku jest zameldowane w Urzędzie Wojewódzkim Warszawskim pod № 513 dnia 14.VI.1923 r. zgodnie z dekretem o stow. z dn. 3 stycznia 1919 r.

OGŁOSZENIA.

Wydział Hipoteczny powiatowy w Płocku obwieszcza, iż po zmarłej, Marji wel Marjannie Lachowskiej, właścicielce nieruchomości № 359 d w Płocku, za rogatkami Warszawskiemi, t. zw. „Wiatraki”, toczy się postępowanie spadkowe, którego ostateczny termin do zamknięcia naznaczono na dzień 16 października 1923 roku. Wszyscy zainteresowani powinni stawić się w oznaczonym terminie z właściwymi dowodami w Kancelarji tegoż wydziału, pod skutkami prawa.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Zuzannie Katarzynie Reinhard, wierzycielce sumy 12000 rubli i ewikcji 1200 rubli, zabezpieczonych na hipotece dóbr Ruda-Dzierżgowo lit. A i Dzierżgowo lit. B. F, powiatu Przasnyskiego, wydziale W pod № № 2 i 3;

2) Stanisławie Smukowskim właścicielu parceli № 6, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 2024 sążnie, pochodzącej dóbr Krolewo poduchowno Płońskiego;

3) Annie z Galińskich Centkowskiej, właścicielce działki oznaczonej na planie № 21 zawierającej przestrzeni 11 dziesięcin 220 sążni pochodzącej z dóbr Cieszki lit. A, powiatu Mławskiego;

4) Janie Rutkowskim, współwłaścicielu dóbr Zgliczyno-Witowe, powiatu Mławskiego;

5) Antonim Maliku właścicielu parceli № 15 a, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 914 sążni, pochodzącej z dóbr Gorzechowo lit. H, powiatu Lipnowskiego;

6) Stanisławie Rzymowskim, współwłaścicielu dóbr: 1) Kuczbork, 2) miasto i wieś Kuczbork lit. E i 3) właściciela dóbr miasto, wieś Kuczbork lit. A, położonych w powiecie Mławskim;

7) Romualdzie Gadomskim, właścicielu dóbr Helenowo Gadomiec, powiatu Przasnyskiego;

8) Marjannie Derlat'ce współwłaścicielce dwóch działek gruntu oznaczonych na planie № № 20 i 25, zawierających przestrzeni 19 dziesięcin 1138 sążni, pochodzących z dóbr Dozin powiatu Mławskiego i

9) Józefie Lewandowskim, właścicielu działki gruntu, oznaczonej na planie № 4, zawierającej przestrzeni 9 dziesięcin 2077 sążni, pochodzącej z dóbr Źródła lit. B, powiatu Lipnowskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dnia 30 października 1923 roku w tym-że Wydziale Hipotecznym w. Płocku.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie. Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie pełn. wierzycieli: Karola, Aleksandra, Juljana i Teofila Janczyków i Marjanny Maździyńskiej, Adw. Ignacego Jakóbowicza w dniu 10 października 1923 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów: nieruchomości ziemskiej: „Emfiteutyczna Kolonja we wsi Koło № 153|61” pow. Warszawskiego, obecnie wchodzącej do składu Wielkiej Warszawy i położonej przy ulicy Górczewskiej pod № 74, należącej do Karola, Aleksandra, Juljana i Teofila Janczyków, Marjanny Maździyńskiej i Marjanny Wiernckiej, składającej się działki ziemi przestrzeni 26018 łokci kwadratowych, domu drewnianego mieszkalnego, budynku mieszczącego w sobie stodołę, stajnię i drwalkę, komórek drewnianych i piwnicy murowanej z cegły oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 7 grudnia 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rb. 3.300 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 6.690.000.—. Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 663.100.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ulicy Chmielnej № 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Abrama Moszka Engla w dniu 10 października 1923 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej № 1510, położonej przy ulicy Złotej № 45 róg Sosnowej, należącej do Abrama Moszka Engla i Henryka Szwarcmachera, składającej się z placu przestrzeni 754 metrów kwadratowych, domu frontowego murowanego 6-piętrowego, oficyny murowanej 5-piętrowej oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 7 stycznia 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rb. 211370 i Mk. 20.150.000, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 14.218.735.

Zamierzający wziąść udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 1.421.874.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wiktor Radwański w Warszawie, przy ul. Miodowej № 7 zam. obwieszcza, że w drodze działów dnia 16 października 1923 r. o godz. 10 odbędzie się w Sądzie Okręgowym w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15, publiczna licytacja nieruchomości „Dobra Ziemskie Zosin" należące do Jadwigi-Haliny Grotowskiej, Stanisława-Dominika i Tadeusza-Marjana Świętochowskich oraz Marji Grotowskiej i położonej w gm. Skuły pow. Błońskiego z. Warszawskiej, składającej się z 70 mórg gruntu ogólnej przestrzeni z zabudowaniami i innemi przynależytościami, szczegółowo w opisie wskazanemi.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną hipotekę przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, nie jest obciążona żadnemi długami i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług opisu komornika Znamierowskiego z dnia 30 października 1920 r.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 278.000 mk.

Zamierzający wziąść udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 27800 mk.

Warunki licytacyjne i dokumenty, odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji I wydziału Cyw. Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Józef Niedźwiedzki, przy ulicy Chmielnej № 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Abrama-Moszka Engla w dniu 10 Października 1923 r. od 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze nieruchomości warszawskiej № 6927, położonej przy ulicy Sosnowej № 8, należącej do Abrama-Moszka Engla i Henryka Szwarcmachera, składającej się z placu, przestrzeni około 607 metrów kwadratowych, domu frontowego murowanego 6-piętrowego, oficyny murowanej 5-piętrowej oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 7 Stycznia 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdująca się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 154470 i Mk. 20.150.000. oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 9.952.840, lecz zgodnie z art. 1182 Ust. Post. Cyw. może być sprzedana niżej oszacowania.

Zamierzający wziąść udział licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 995.284.

Warunki mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Stefan Kotarski zamieszkały i mający swoją Kancelarję w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej № 29, ogłasza, że w dniu 16 października 1923 r. od godziny 10-ej rano odbędzie się w gmachu, Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej № 2637, należącej do Romany Lentzówny, Konstantego Lentza i Władysława Lentza w równych częściach, przyczem na połowie współwłasności nieruchomości niniejszej do Romany Lentzówny należącej, przysługuje dożywocie matce jej Jadwidze z Neprosów Lentzowej wdowie po Stanisławie Lentzu, położonej na ziemi wieczystej w obrębie I-go Komisarjatu policji Państwowej i I-go Okręgu Sądu Pokoju m. st. Warszawy, przy ulicy Źródłowej № 8 składającej się z placu przestrzeni około 352,3 metrów kwadratowych na którym znajdują się budynki: dom frontowy murowany 2-u piętrowy na piwnicach pokryty dachówką i częściowo blachą żelazną i dwie takież jedno i dwupiętrowa boczne oficyny i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie z dnia 28 marca 1923 roku.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym obciążona hipotecznemi długami na sumę Rubli 2000 i kaucją na sumę Rb. 200 czyli 4752 mk. i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie, podług wskazanego wyżej opisu z dnia 28 marca 1923 r.

Licytacja powyższej nieruchomości zgodnie z decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 stycznia 1923 r. rozpocznie się od sumy Mk. 20.759.000.

Pragnący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć kaucji Mk. 2.075.900.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji wydziału X Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Wydział Powiatowy Sejmiku Pułtuskiego niniejszem ogłasza, że zgodnie z uchwałą Sejmiku Powiatowego z dnia 13 kwietnia 1923 r., powziętą na zasadzie art. 2 Ustawy z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie uchylenia podatków (opłat) od przyrostu wartości oraz o pobieraniu przez ciała samorządne opłat od umów o przejście własności nieruchomości (Dz. U. R. P. № 82/22, poz. 785), zatwierdzoną dekretem Pana Wojewody Warszawskiego z dnia 14 czerwca 1923 r. L. SM. 1223|IV|3 pobierać będzie na rzecz Pułtuskiego Pow. Związku Komunalnego opłaty od umów o przejście własności nieruchomości, o ile umowy te nie podlegają państwowemu podatkowi od spadków lub darowizn, — w wysokości 4% sumy, która służy za podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej.

Drukarnia Artystyczna p. f. „LECH", Warszawa Mokotowska 8. Tel. 403-66.